Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/6702-1/17-12-2018

ΑΠΟΦΑΣΗ 73 / 2018

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στην έδρα της την Τετάρτη 12.12.2018, εξ αναβολής της από 07.11.2018 συνεδρίασης, και ώρα 10:00 μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν ο Γεώργιος Μπατζαλέξης, Αναπληρωτής Πρόεδρος, κωλυομένου του Προέδρου Κωνσταντίνου Μενουδάκου, και τα αναπληρωματικά μέλη της Αρχής Παναγιώτης Ροντογιάννης, Ευάγγελος Παπακωνσταντίνου, ως εισηγητής και Γρηγόριος Τσόλιας σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Αντωνίου Συμβώνη, Κωνσταντίνου Λαμπρινουδάκη και Χαράλαμπου Ανθόπουλου, αντίστοιχα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος.

Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Μαρία Αλικάκου, ως βοηθός εισηγήτρια, και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα παρακάτω:

Με τις με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4892/26.06.2017 και Γ/ΕΙΣ/8721/04.12.2017 αναφορές του στην Αρχή ο Α προσέφυγε κατά του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών (Εφεξής Ι.Σ.Α.) για ανακοίνωση ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων του προς τη Γενική Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης (εφεξής Γ.Ε.Δ.Δ.), χωρίς προηγούμενη

ενημέρωση και συγκατάθεση του ζητώντας από την Αρχή να επιληφθεί προκειμένου να επιβάλει τις δέουσες κυρώσεις.

Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων υπέβαλε στον Ι.Σ.Α. την με αριθμό πρωτ. ... αίτηση για γορήγηση από το αρχείο του αντιγράφων συγκεκριμένων διοικητικών εγγράφων για δικαστική χρήση. Το εν λόγω αίτημα απορρίφθηκε με σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Σ.Α. Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων υπέβαλε στη Γ.Ε.Δ.Δ. προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της εν λόγω απορριπτικής απόφασης ως πλημμελώς αιτιολογημένης βάσει της διάταξης του άρθρου 17 του Κ.Δ.Διαδικ. Στο πλαίσιο διερεύνησης της προσφυγής η Γ.Ε.Δ.Δ. ζήτησε τις απόψεις του Ι.Σ.Α., ο οποίος με το υπ' αριθμ. πρωτ. ... έγγραφό του γνωστοποίησε τις απόψεις του στη Γ.Ε.Δ.Δ., πλην όμως στην σχετική απάντηση περιέλαβε ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα του προσφεύγοντος χωρίς την προηγούμενη ενημέρωση και συγκατάθεσή του και χωρίς την προηγούμενη άδεια της Αρχής. Ειδικότερα, ο Ι.Σ.Α. ανακοίνωσε στη Γ.Ε.Δ.Δ. την πληροφορία ότι η προσφυγή ενώπιον της «[...] θα πρέπει να αποδοθεί στην εκκρεμούσα σε βάρος του προσφεύγοντος ποινική δικογραφία στην οποία είναι κατηγορούμενος και πρόκειται να δικαστεί για τις πράξεις 1) της διατάραξης οικιακής ειρήνης, 2) της εξύβρισης με λόγο και 3) της απόπειρας παράνομης βίας μετά από αναφορά του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών».

Στο πλαίσιο εξέτασης της ανωτέρω προσφυγής, η Αρχή κάλεσε τα εμπλεκόμενα μέρη στη συνεδρίασή της στις 09.5.2018. Στη συνέχεια, υποβλήθηκαν τα με αριθμ πρωτ. Γ/ΕΙΣ/3682/15.05.2018 και Γ/ΕΙΣ/3699/16.05.2018 υπομνήματα του προσφεύγοντος και του Ι.Σ.Α., αντίστοιχα. Κατόπιν, η Αρχή εξέδωσε τη με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6059/09.07.2018 πράξη της (απόφαση 54/2018), με την οποία απηύθυνε προειδοποίηση στον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών «να επεξεργάζεται ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα σχετικά με ποινικές διώξεις, των οποίων έλαβε γνώση εξ' αφορμής εκκρεμούς ποινικής δίκης στην οποία συμμετέχει, τηρώντας την κείμενη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και αφού προηγουμένως έχει ενημερώσει τα υποκείμενα των δεδομένων για τη διαβίβαση αυτή.». Κατά της ανωτέρω πράξης της Αρχής, ο Α κατέθεσε τη με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6702/07.08.2018 υπό κρίση αίτηση θεραπείας μαζί με τα με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/7132/31.8.2018 συμπληρωματικά έγγραφα. Ειδικότερα, ο αιτών ζητά την ανάκληση και τροποποίηση της ως άνω απόφασης της Αρχής και την επιβολή σε βάρος του Ι.Σ.Α της κυρώσεως του προστίμου βάσει του άρθρου 21 παρ. 1 περ. β΄

του ν.2472/1997.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.Το άρ 2 παρ. 8 του Ν.3051/2002 για τις «Συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές, τροποποίηση και συμπλήρωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και συναφείς ρυθμίσεις» που εκδόθηκε σε εκτέλεση του άρθρου 101 Α του Συντάγματος ορίζει ότι «8. Κατά των εκτελεστών αποφάσεων των ανεξάρτητων αρχών μπορεί να ασκηθεί αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και οι προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και τη νομοθεσία διοικητικές προσφυγές. Ένδικα βοηθήματα κατά των αποφάσεων των ανεξάρτητων αρχών μπορεί να ασκεί και ο κατά περίπτωση αρμόδιος Υπουργός».

Το άρθρο 24 παρ. 1 του Ν. 2690/1999 (Κ.Δ.Διαδ.) ορίζει ότι «Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προϊσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιεραρχική προσφυγή)». Κατά την αληθή έννοια της διάταξης, η αίτηση θεραπείας αποσκοπεί στην ανάκληση ή τροποποίηση της προσβαλλόμενης ατομικής διοικητικής πράξης για νομικά ή πραγματικά ελαττώματα αυτής που ανάγονται στο καθεστώς υπό το οποίο εκδόθηκε.

2. Με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 24 Κ.Δ.Διαδ. θεσπίζεται δικαίωμα κάθε «ενδιαφερόμενου» διοικούμενου, ο οποίος έχει υποστεί υλική ή ηθική βλάβη από ατομική διοικητική πράξη, να προσφύγει κατά της αρχής που εξέδωσε την εν λόγω πράξη πριν καταφύγει στη δικαστική του προστασία (απλή διοικητική προσφυγή, άλλως αίτηση θεραπείας). Πρόκειται για «άτυπη» διοικητική προσφυγή σε

αντιδιαστολή με τις τυπικές «ειδικές» και «ενδικοφανείς» προσφυγές του άρθρου 25 Κ.Δ.Διαδ.¹. Η εν λόγω προσφυγή έχει ως αίτημα την ανάκληση ή την τροποποίηση της ως άνω αναφερόμενης ατομικής διοικητικής πράξης προκειμένου να αποκατασταθεί η υλική ή ηθική βλάβη των εννόμων συμφερόντων του προσφεύγοντος που η διοικητική πράξη προκάλεσε, στις περιπτώσεις εκείνες που ο νόμος δεν προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης των παραπάνω προσφυγών του άρθρου 25 Κ.Δ.Διαδ.².

Ο κατά την παραπάνω διάταξη «ενδιαφερόμενος» δεν είναι απαραίτητο να είναι εκείνος, στον οποίον αφορά η πράξη που ζητάει την ανάκλησή της, αρκεί να τεκμηριώνει το έννομο συμφέρον του³. Έχει δε έννομο συμφέρον, ο υφιστάμενος υλική ή ηθική βλάβη, κατά την έννοια των άρθρων 298 ΑΚ και 932 ΑΚ, από την προσβαλλόμενη ατομική διοικητική πράξη. Μάλιστα, το έννομο συμφέρον προϋποθέτει υλική ή ηθική βλάβη που ήδη έχει επέλθει (ΝΣΚ ΓΝ230/2013). Ειδικότερα, κατά πάγια νομολογία του ΣτΕ (ενδεικτικά ΣτΕ 1002/2007), το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο, προσωπικό και ενεστώς. Για την ύπαρξη του έννομου συμφέροντος, κατά τα ανωτέρω, δεν αρκεί το γενικό ενδιαφέρον κάθε πολίτη, αλλά απαιτείται ιδιαίτερο και άμεσο έννομο συμφέρον, το οποίο αφορά τον ενδιαφερόμενο προσωπικά και όχι ένα γενικό κύκλο προσώπων (ΣτΕ 2717/2007, Ολ. ΣτΕ971/1998, Ολ. ΣτΕ 2856/1985, Ολ. ΣτΕ 2855/1985). Θα πρέπει, δηλαδή, τη βλάβη από την προσβαλλόμενη πράξη να υφίσταται προσωπικώς ο ίδιος ο προσφεύγων (ΣτΕ 605/2008). Περαιτέρω, προκειμένου το έννομο συμφέρον να είναι προσωπικό, θα πρέπει να υπάρχει ειδική σχέση μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και του προσφεύγοντος, η οποία θίγεται κατά τρόπο βλαπτικό είτε από την προσβαλλόμενη πράξη είτε από την παράλειψη από οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια, δηλαδή τούτο να συνδέεται άμεσα με την βλάβη που υφίσταται ο προσφεύγων (ΣτΕ 2998/1998, 2305/1995). Τέλος, πρέπει να είναι ενεστώς, δηλαδή η βλάβη να υπάρχει στο πρόσωπο του προσφεύγοντα κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, κατά την άσκηση του ενδίκου μέσου και κατά τη συζήτηση της υπόθεσης (ΣτΕ 4045/1996). Συμφέρον μέλλον ή ενδεχόμενο και αόριστο ή απλώς προσδοκώμενο ή παρελθόν καθιστά την προσφυγή απαράδεκτη (ΣτΕ 2449/1980). Κατά τα ανωτέρω, ο προσφεύγων θα πρέπει να έχει υποστεί υλική ή ηθική βλάβη,

.

¹. Βλ. Α. Ι. Τάγος, Ερμηνεία Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999), Β΄, 2003, 461.

² Βλ. Σπηλιωτόπουλος, Εγγειρίδιο Διοικητικού Δικαίου 2002, 251.

³ Ό. π. Τάγος, 452.

στοιχείο που αποτελεί βασική προϋπόθεση προκειμένου να είναι κατ' αρχήν παραδεκτή η αίτησή του για την αποκατάσταση της επελθούσης βλάβης.

Τέλος, η βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς. Ο προσφεύγων οφείλει, δηλαδή, να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του έννομου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣτΕ 3905/2004, ΣτΕ 1995/2016).

3. Στην υπό κρίση υπόθεση, με την υποβληθείσα αίτηση θεραπείας ο προσφεύγων διώκει την ανάκληση ή τροποποίηση της με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6059/09.07.2018 (Απόφαση Αρχής 54/2018) πράξη της Αρχής. Από τους λόγους δε που επικαλείται για την ανάκληση ή τροποποίηση της ως άνω διοικητικής πράξης, οι οποίοι δεν είναι άλλοι από αυτούς που προέβαλε στην αρχική προσφυγή του ενώπιον της Αρχής, βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν προκύπτει ότι έχει επέλθει υλική ή ηθική βλάβη στα συμφέροντά του. Τουναντίον, η ως άνω αρχική προσφυγή του, έγινε δεκτή και για το λόγο αυτό επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη 54/2018 απόφαση και αντίστοιχη κύρωση στον αρχικώς καταγγελλόμενο. Σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων δεν επικαλείται συγκεκριμένους λόγους που να αποδεικνύουν υλική ή ηθική βλάβη των εννόμων συμφερόντων του, η οποία να προήλθε από την προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά ζητάει όπως λέχθηκε την επιβολή σε βάρος του Ι.Σ.Α. της κυρώσεως του προστίμου (άρθρο 21 παρ. 1β Ν. 2472/1997).

Κατόπιν τούτων, η υπό εξέταση αίτηση θεραπείας δεν ασκείται παραδεκτώς, σύμφωνα με τα αναφερόμενα ανωτέρω και παρέλκει η εξέταση της βασιμότητάς της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή

Απορρίπτει την αίτηση θεραπείας του Α ως απαράδεκτη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Γεώργιος Μπατζαλέξης

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου